

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
Christiansborg

Finansministeren

Den 6. juni 2013

Svar på Beskæftigelsesudvalgets spørgsmål nr. 286 (Alm. del – §)
af 15. april 2013 stillet efter ønske fra Christian Juhl (EL)

Spørgsmål

Hvor mange flere arbejdsløse forventer regeringen isoleret set vil blive resultatet af skattereformens skattereduktioner og det deraf forventede øgede arbejdsudbud i henholdsvis 2013, 2014 og 2015, ift. hvis reformen ikke var blevet gennemført, og hvornår forventer regeringen, at disse ledige vil være i arbejde?

Svar

Skattereformen fra 2012 skønnes at øge arbejdsudbuddet og beskæftigelsen med varigt 15.800 personer. Det skyldes navnlig de indeholdte forhøjelser af topskattegrænsen og beskæftigelsesfradraget samt mindrereguleringen af de skattepligtige indkomstoverførsler. Reformen styrker varigt de offentlige finanser.

Skattereformen fra 2012 indføres i perioden 2013 til 2023 og den samlede effekt på arbejdsudbuddet optræder derfor først på lidt længere sigt.

Men skattereformen øger samtidig efterspørgslen på kort sigt. Det skyldes blandt andet, at skattereformen indeholder en aftale om et investeringsvindue, der understøtter erhvervsinvesteringer. Den direkte beskæftigelseeffekt af skattereformen vurderes at være omkring 6.000 personer i 2013 og omkring 3.000 personer, jf. tabel 1. Det vil isoleret set reducere ledigheden på kort sigt.

I takt med, at de direkte efterspørgselsvirkninger falder bort, vil arbejdsudbudsvirkningerne af skattereformen, som i 2015 skønnes at udgøre omkring 6.000 fuldtidspersoner, gradvist slå igennem på beskæftigelsen. Kombineret med de positive efterspørgselseffekter er det således ikke vurderingen, at det øgede arbejdsudbud vil give anledning til nogen stigning i ledigheden.

På langt sigt vil skattereformen øge gevinsten ved at være i beskæftigelse. Det vurderes at bidrage til en varig reduktion af ledigheden på 4-5.000 personer.

Tabel 1

Beskæftigelses- og arbejdsudbudseffekt

	2013	2014	2015	Varig
1.000 personer				
Direkte beskæftigelseeffekt gennem højere efterspørgsel	5,7	2,7	1,7	-
- heraf beskæftigelseeffekt af forøgelse og fremrykning af erhvervsinvesteringer	4,6	0,6	-1,3	-
Arbejdsudbudseffekt af øvrige tiltag herunder personskatter mv.	1,9	3,8	5,9	15,8
- timeeffekt	1,4	2,7	4,1	6,8
- deltagelseeffekt	0,5	1,1	1,7	9,0

Anm.: Det er beregningsteknisk forudsat, at arbejdsudbudsvirkninger af ændringer i indkomstskatter mv. af skattereformen indfases lineært over tre år.

Kilde: Egne beregninger.

Den positive sammenhæng mellem arbejdsudbud og økonomisk gevinst ved at arbejde understøttes såvel som teoretisk og empirisk, jf. fx Skattekommisionens rapport Lavere skat på arbejde.

Endvidere er der et solidt empirisk og teoretisk belæg for, at øget arbejdsudbud også medfører øget beskæftigelse på sigt, jf. fx Regneprincipper og modelanvendelse i Finansministeriet (kan findes på finansministeriets hjemmeside). En strukturelt højere beskæftigelse styrker isoleret set de offentlige finanser og øger den samlede økonomiske velstand på sigt.

Det er generelt vanskeligt at forudse, hvor hurtigt en stigning i arbejdsudbuddet omsættes i øget beskæftigelse. Tilpasningshastigheden afhænger generelt af de institutionelle forhold på arbejdsmarkedet (lovgivning, aftalesystemer mv.) og i økonomien generelt. Det danske arbejdsmarked er kendetegnet ved at være relativt velfungerende og fleksibelt, hvilket blandt andet kommer til udtryk ved en fleksibel løndannelse og let adgang til både ansættelse og afskedigelse. Det understøtter, at et øget arbejdsudbud relativt hurtigt vil føre til højere beskæftigelse.

Tilpasningshastigheden er endvidere afhængig af, om konjunktursituationen understøtter en tilpasning opad i beskæftigelsen. Under en højkonjunktur med pres på arbejdsmarkedet kan tilpasningen ske meget hurtigt. Endelig afhænger beskæftigelsens tilpasning til øget arbejdsudbud af, hvordan reformer, som øger arbejdsudbuddet, påvirker den samlede efterspørgsel i økonomien.

Med venlig hilsen

Bjarne Corydon